

6.9.2011

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Dotyczy: Petycji 1327/2010, którą złożył Maurice Wintz (Francja) w imieniu stowarzyszeń „Alsace Nature” i „GCO non merci”, z 3 podpisami, w sprawie dekretu rządu francuskiego z dnia 23 stycznia 2008 r., określającego prace związane z budową A355 – zachodniej obwodnicy Strasburga – jako pilnie potrzebne prace pożytku publicznego

1. Streszczenie petycji

Na mocy dekretu z dnia 23 stycznia 2008 r. francuski rząd zezwolił na budowę A335 – 24-kilometrowego odcinka dwujezdniowej drogi między skrzyżowaniami autostrad A4/A35 i A35/A352, lepiej znanego jako zachodnia obwodnica Strasburga (GCO). Celem tej planowanej płatnej drogi jest zmniejszenie ruchu tranzytowego na autostradzie A35. Składający petycję twierdzą, że przedsięwzięcie to jest przestarzałe i będzie miało negatywny wpływ na środowisko naturalne, rolnictwo i gatunki chronione, w tym na chomika europejskiego, grzebiuszkę ziemną oraz ropuchę zieloną. Ponadto są oni zdania, że dekret z dnia 23 stycznia 2008 r. jawnie narusza przepisy dyrektyw 92/43/EWG (dyrektywa siedliskowa), 85/37/EWG i 2001/47/WE.

2. Dopuszczalność

Petycja uznana została za dopuszczalną dnia 9 lutego 2011 r. Zwrócono się do Komisji, aby dostarczyła informacje (art. 202 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana dnia 6 września 2011 r.

Petycja

Składający petycję oceniają, że przedmiotowe przedsięwzięcie jest przestarzałe, że istnieją rozwiązania alternatywne wobec niego oraz że będzie ono szkodliwe dla środowiska człowieka i

środowiska naturalnego, dla rolnictwa i dla gatunków chronionych na mocy dyrektywy siedliskowej (92/43/EWG¹), między innymi dla chomika europejskiego (*Cricetus cricetus*), grzebiuszki ziemnej (*Pelobates fuscus*) oraz ropuchy zielonej (*Bufo viridis*).

Ponadto składający petycję są zdania, że dekret z dnia 23 stycznia 2008 r. jawnie narusza przepisy dyrektywy w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (85/337/EWG² – dyrektywa OOS) oraz dyrektywy w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (2001/42/WE³ – dyrektywa SEA).

Uwagi Komisji

Chomik europejski (*Cricetus cricetus*), grzebiuszka ziemna (*Pelobates fuscus*) i ropucha zielona (*Bufo viridis*) figurują w załączniku IV do dyrektywy siedliskowej. Są one w związku z tym ściśle chronione, a pogarszanie stanu lub niszczenie ich terenów rozrodu lub odpoczynku są zakazane.

Chomik jest gatunkiem silnie zagrożonym we Francji. Jego jedyne populacje występują w Alzacji. Jego zasięg geograficzny i populacje bardzo zmalały w ostatnich dziesięcioleciach z powodu zmian w praktykach rolniczych i rozczłonkowania siedlisk. Mając na uwadze, że we Francji nie przedsięwzięto środków wystarczających do zapewnienia utrzymania zdolnych do przeżycia populacji chomika, Komisja podjęła decyzję o wszczęciu postępowania przeciwko Francji. W swoim wyroku z dnia 9 czerwca 2011 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej orzekł przeciwko Francji z powodu niewdrożenia programu środków umożliwiających ścisłą ochronę chomika europejskiego.

Ropucha zielona i grzebiuszka ziemna to dwa gatunki, których francuskie populacje kontynentalne maleją i są umiejscowione prawie wyłącznie w Alzacji. Oba gatunki cierpią z powodu rozczłonkowania i pogorszenia stanu siedlisk.

Komisja skierowała do Francji pismo, aby uzyskać informacje dotyczące środków, jakie władze francuskie zamierzają przedsięwziąć w celu odtworzenia zdolnych do przeżycia populacji chomika w Alzacji w związku ze wspomnianym wyrokiem, oraz aby dowiedzieć się, w jaki sposób władze te zamierzają uwzględnić obecność ropuchy zielonej i chomika w ramach przedmiotowego przedsięwzięcia drogowego.

Jeżeli chodzi o domniemane naruszenie art. 7 dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (dyrektywa SEA), Komisja ocenia, że przekazane jej informacje nie pozwalają na stwierdzenie naruszenia dyrektywy SEA, ponieważ planowana budowa obwodnicy nie jest *planem* ani *programem* w rozumieniu tej dyrektywy.

Budowa zachodniej obwodnicy Strasburga jest natomiast *przedsięwzięciem*, które wchodzi w zakres stosowania dyrektywy OOS dotyczącej skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko i które musi spełnić wymogi określone w art. 7 tej dyrektywy, odnoszącym się do konsultacji transgranicznych.

Komisja, podobnie jak francuska Rada Stanu w decyzji nr 314114 z dnia 17 marca 2010 r., oceniła, że przedsięwzięcie nie oddziałuje znacząco na środowisko na terytorium niemieckim,

¹Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. L 206 z 22.7.1992, s. 7).

²Dyrektywa Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne (Dz.U. L 175 z 5.7.1985, s. 40–48).

³Dyrektywa 2001/42/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 czerwca 2001 r. w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko (Dz.U. L 197 z 21.7.2001, s. 30–37).

i w związku z tym nie stwierdziła naruszenia art. 7 dyrektywy OOS.

Jeżeli chodzi o naruszenie art. 6 dyrektywy OOS dotyczącego możliwości wyrażenia przez władze odpowiedzialne za ochronę środowiska opinii w sprawie informacji przekazanych przez wykonawcę oraz w sprawie wniosku o zezwolenie na inwestycję, Komisja zwróciła się na piśmie do władz francuskich w celu uzyskania szczegółowych informacji w tej kwestii.

Wniosek

Komisja będzie kontynuować analizę poszczególnych kwestii i informować Parlament o rozwoju sytuacji w przedmiotowej sprawie.